

APUNTS PER A UNA MITOLOGIA DE GUERRA

Lo fantasma esteve allí, unes vegades distant, només com lo gest d'un home de molts anys, altres casi que es podie tocar i se li veen les mans, les robes totes tacades de sang; los ulls de llagrimas i el cor s'encongíe.

Un heroe d'un temps legendari

Lo iaio va morir después d'haver-ne passat moltes per este món. Va morir en un dia ple de llum, tranquil, com se mústie una flor en un dia de sol después d'haver-ne passat tants de pluja, de vent i de fred.

Havie estat al front del Segre. Allí passaven lo

riu en aigua al pit, al que se'l emportave la corrent "bona nit", llarga nit. Va estar a punt de morir moltes vegades, la mort lo va voltar pero ell no es va rendir mai.

A les batalles mai hi moren tots, un dels que se salven puc ser jo.

Ell va ser dels que es van salvar.

Después dels tiros va vindre l'exili, va vindre la desbandada, la frontera, los camps de concentració i França, sempre França. Pensar en casa, ¿A on estan dona, fills, amics, la terra que l'ha vist naixer?

Jo l'escolto, l'escoltava, l'escoltaré sempre, allí a la vora del foc, al riu de la casa, a on omplie dies de nevades i de mal temps quan lo carrer es tornava agre i el foc s'omplie de colçor.

Lluís Rajadell